

dog med et Par Bemærkninger supplere, hvad der staaer. Mellem de to Moler har der dannet sig saadanne Banker, at Fisserbaadene maae, naar der ikke er Høivande, slæbes over dem. Det er forbundet med den største Risiko at komme til Havnen, og naar denne Risiko er overstaaet, maae Fisserne som sagt slæbe deres Vaade over Bankerne; naar det endelig er lykkedes, er der kun en smal Rende, ad hvilken man med stor Fare eller i alt Fald med Besvær maa føre Vaadene til det Leie, som de have i Sæby Na. Man vil altsaa see, at det er under ganske overordentlige Forhold, at Fisserne der maae virke. Fisseriet ved Sæby drives imidlertid ikke alene i Byens umiddelbare Nærhed, men ogsaa i længere Afstand derfra, og der maa derfor bruges nogenlunde gode og store Vaade, men dette er man aldeles forhindret fra, idet endog smaa Vaade have Vanskelighed ved at komme ind i Havnen, og Følgen heraf er, at Fisseriet sandsynligviis inden kort Tid fuldstændig maa nedlægges. Hvorledes det forøvrigt gaaer med Handelen, er jo indlysende deraf, at slet ingen Skibe kunne komme til Sæby. Sæby er for Dieblisset en Søstad uden Havn, eller rettere med en Havn, som ingen Skibe kunne komme til, og som Følge deraf kan den Handel, der tidligere er dreven, ikke drives for Fremtiden; de Handlende kunne ikke købe Landmændenes Korn, da de ikke kunne tilstaae den Priis derfor som de Handlende i Frederikshavn, og Landmændene søge derfor nu sjældent til Byen. Tidligere fandt der i Almindelighed en ret god Handel Sted, men denne Handel har tildeels maattet høre op. Tilstanden er i Virkeligheden nu saaledes, at baade Fisseriet og al Handel og Næring lide i højeste Grad, og der er virkelig Frygt for, at Byen maaskee maa gaae tilgrunde. Den tæller omtrent 1,200 Indbyggere, hvoriblandt mange fattige Fiskere, og der synes derfor at være en ligefrem Nødvendighed for, at Staten kommer den til Hjælp. Det er ganske vist, at Sæby ikke kan vente at faae nogen betydelig Handel, da Frederikshavn kun ligger i et Par Meils Afstand derfra, og da Sæby ikke kan faae en Havn, der kunde concurrere med den, der er anlagt ved Frederikshavn for Statens Regning; men Sæbys

Dpland, vel ikke det nærmeste, men dog en stor Deel af dets Dpland, er frugtbarere end Frederikshavns. Fisseriet er i Almindelighed blevet drevet med Dygtighed og Held, og der er Naab om, at Sæby, naar det faaer sin Gjæld eftergivet og sin Havn saasnart som muligt noget forbedret, vil kunne ophjælpes igjen, skjøndt der naturligviis efter de Slag, der have ramt Byen, vil medgaae adskillige Aar, forinden den fuldstændig vil kunne rejse sig herefter. Nu har det ærede Mindretal foreslaaet, at der vel for Dieblisset ikke skal udredes Noget af Sæby, men at 25,000 Rd. skulle henstaae i længere Tid, indtil de Laan, der kunne faaes forud, ere tilbagebetalte; men jeg troer ikke, at Staten vil vinde Noget derved. Jeg tvivler meget om, at Sæby, naar den skal have Udgifter til et Beskyttelsesværk og skal optage et Laan til en ny Havn, nogen sinde vil see sig istand til at kunne tilbagebetale disse 25,000 Rd.; dette vil i alt Fald være i høj Grad tvivlsomt, og Staten vil sandsynligviis ikke vinde Noget derved; derimod vil Sæby efter min og hele Fleertallets Overbeviisning tabe overordentligt, idet Byen allerede har tabt en stor Deel af sin Credit, som den ikke vil see sig istand til at gjenvinde, naar en saadan Gjæld skal vedblive at heste paa den. Det vil sandsynligviis tillige have tilfølgende, at man atter vil søge at spare paa en uheldig Maade, idet man ikke vil anvende det Beløb, som i Virkeligheden er nødvendigt til Havnens Forbedring. Der er i Motiverne Tale om 10,000 Rd., men det er kun foreløbigt, at man vil være istand til at udrette Noget dermed, thi ifølge den Erklæring, som Udvalget har modtaget fra den ene Ingenieur, vil Udgiften sandsynligviis blive 18,000 Rd., og det er maaskee rimeligt, at den vil naae op til 20,000 Rd. Den Gjæld, som Sæby derved paadrager sig, vil, navnlig for en saa fattig Commune, blive saa byrdefuld, at jeg troer, at Staten ikke bør betænke sig paa at eftergive hele sit Tilgodehavende. Jeg kan ikke nægte, at naar jeg seer hen til, at det, som sagt, er en fattig Commune, som væsentlig bestaaer af Fiskere, staaer det for mig, som om Nøgdsagen, ved ikke at eftergive den hele Gjæld, let kan komme til at bære et Ansvar, som maaskee ikke er saa ganske ringe,